

nekatero druge svetnike i. t. d. Razne latinske himne se smejo peti pri slovesni maši kot ofertorij po recitovanem predpisanem tekstu dotičnega praznika, a slovenske besede teh napevov najti je v „Ceciliji“.

Odveč bi bilo to lepo zbirko priporočati, — priporoča jo že ime skladateljevo in res lepa vnana oblika. Ker je tisek v partituri jako razločen, more vsak pevec iz partiture peti in tako odpade tudi nadležno prepisovanje posamičnih glasov.

R.

Teoretično-praktična klavirska šola. Spisal *Anton Foerster*. Op. 40. IV. zvezek. Cena 1 gld. 30 kr. V Ljubljani. Založila „Glasbena Matica“. Natisnila Engelmann in Mühlberg v Lipsiji.

Ta prekrasni IV. in zadnji zvezek izborne *Foersterjeve* klavirske šole obseza naslednjo glasbeno stvarino: LII. so vaje s trilci, katere živo priporočamo vsakemu učitelju in učenca. Zatem nasleduje pojasnilo o dvojnih prestavnih znamenjah in dur-skale s podvojenim križcem in bb. 118. št. je lepa „Večerna“ od Rob. Músiola, a št. 119. lepa *Foersterjeva* „V spomin“. Zdaj pridejo na vrsto moll-skale in vaje v mol-tonih. Št. 120. je etuda v a-moll; št. 121. je krasna ruska pesem „Ej uchnem“, ki je v koncertih Slavjanskega učinila velikansko senzacijo; g. *Foerster* pa je dal pesmi arangement za klavir, ki je povsem dovršen. LVI. ima trizvoke z oktavo; LVII. pa arpedže. Št. 122. je etuda v a-moll s končnim „glissando“. 123. Husitska, 124. Predigra v e-moll. 125. Romanca v e-moll od Teodora Elzeja, 126. Etuda v d-moll, 127. Predigra od M. Clementija, 128. Bolero „španski ples“ od K. Černega, glasovitega klavirskega učitelja na Dunaji, 129. Etuda po raznih modulacijah, 130. Italija, od F. Mendelssohn-Bartholdyja, 131. Krasna „Predigra“ v h-moll, od J. S. Bacha, 132. Eksercicija v c-moll od K. Černega, 133. Ekloga, „kmetski prizor“, od V. J. Tomaška, čislaneega kontrapunktista v Pragi, 134. Etuda v a-moll od J. Schmitta, 135. Enpromptu, od A. *Foersterja*, v f-moll; izborna skladba, 136. Češka národna, 137. Arija, čveteroročno iz operete „Gorenjski slavček“ od A. *Foersterja*, 138. Etuda v fis-moll od R. Musiola. 139. Predigra v cis-moll od M. Clementija, 140. Rapsodija v d-moll, od Tomaška, 141. Rusko kolo v b-moll, 142. Eksercicija v f-moll od Clementija. 143. „Moravska“, v gis-moll, 144. Etuda v c-moll s prehajalnicami, 145. Gavota, „stari francoski ples“ v d-moll od J. S. Bacha, 146. „Po plesu“, 147. Etuda v a-moll s prehajalnicami, 148. Etuda s tercami I. Legata. II. Staccato, 149. Gigue, „vesel ples“ v g-dur od W. A. Mozarta, zelo umetno sestavljen z imitacijami, 150. Kanon v sekundi ali spodnji septimi od Clementija — d-dur, 151. Etuda v c-dur, 152. „Jutro“ od C. G. Reissigerja, v d-dur, arang. A. F., 153. Etuda v des-dur. 154. Byvali Čechové. Krasna transkripcija od A. *Foersterja*, 155. L. pl. Beethovna zadnja skladba v c-dur. Končno opazke določujejo red, po katerem se je ravnati pri porabi klavirske šole in kratko kazalo za pouk v igri na klavirji pri šoli in po šoli, za 4 in 2 roki, in nekateri popravki. Opaziti gre, da so povsod med navedenimi številkami uvedene predvaje. G. pisatelj ne ljubi na dolgo in raztezno razlagati stvarine: vse omeni kratko ali jedrnato tako, da ni nikjer ničesar pogrešati a tudi preveč ni. To kaže, da g. pisatelj ni le dovršen mojster v glasbenem taktu, temveč, da ima istega kot učitelj v polni meri.

Ako hočemo biti pravični, moramo trditi, da ne najdemo lahko primernih besedij, s katerimi bi mogli to izborno klavirsko šolo po vrednosti oceniti. Trdimo pa z mirno vestjo, da jednake šole, ki bi imela toliko vrlin ne poznamo. G. pisatelj je s svojim epohalnim delom položil osnovni kamen prihodnji slovenski glasbi; nam je dolžnost, da podpiramo g. *Foersterja* in požrtovalnost „Glasbene matice“ z naročbo na prekrasno

tiskane zvezke te izborne glasbene šole, ki je po pravici zaslovela v vseh glasbenih krogih v inozemstvu.

D. Fajgelj.

Jugoslovenska akademija v Zagrebu. — V Letopisu za leta 1889 tega prvega znanstvenega zavoda na slavenskem jugu beremo, da je njegova glavnica konec preteklega leta narasla na 394.839 gld. dohodkov da je imel 21 181 gld., stroškov pa 20.201 gld. Knjig je akademija ta čas izdala najmanj v obsegu kakih 200 tiskanih pol. Omeniti moramo dva nova sklepa, ki sta preimenovala za razvoj znanstvene literature. Najprej je akademija sklenila, da se loti novega začetja, namreč nabiranja tradicionalne narodne literature ter je to delo poverila peteričnemu odseku, v kateri so izvoljeni gg. Rački, Valjavec, Nodilo, Smičiklas in Maretič. Drugi imenitni sklep določuje, da se imajo v prihodnje razpisovati nagrade za posebna znanstvena vprašanja, ki bi imela mlajše može vzpodbujati na znanstvena preiskavanja. Prva nagrada od sto cesarskih cekinov je namenjena tistemu, ki najbolje razjasni »etnografske odnose balkanskega polotoka od najstarejših časov do turškega osvojenja.« Med nekrologi čitamo tudi živopis našega *Frana Erjavca*. Od društvenega glasila »Rada« so od zaunjega našega poročila prišle na svetlo tri nove knjige, 99., 100. in 101. V teh knjigah razpravlja prof. *Valjavec* »o prirodu psalama u nekijem rukopisima hrvatsko-srpsko i bugarsko-slovenskijem;« dr. *Rački* opisuje »nutarnja stanje Hrvatske prije XII. stoljeća,« in sicer »državno uredjenje«, potem pa v drugem spisu razpravlja »o starom grbu bosanskom« prof. *Nodilo* nadaljuje svoja preiskovanja »o staroj vjeri Srba i Hrvata;« dr. *Šrepić* nam podaja literarno-historično razpravo »Skup Marina Držića prema Plautovoj Aululariji;« dr. *Matković* razpravlja v X. članku svojih potopisov po balkanskem polotoku v XVI. veku »o drugem putovanju Antuna Vrančića u Carigrad 1567. godine;« dr. *Murko* je priposlal spis »bugarski i srpski prijevod knjige o sedam mudraca, njen izvor i kratak obzir na druge slovenske redakcije;« dr. *Fran Vrbanić* je priobčil II. članek svojega spisa »rad hrvatskoga zakonarstva od godine 1861. do najnovijega vremena;« a prof. *Valjavec* razpravlja »o adverbiju na ski, ske, ke, ce, ice u kajkavaca.« Od »Starine« prišla je na svetlo XXII. knjiga, ki obsega »ljetopis bosanskih Franjevacu od god. 1339. do 1736.«; potem že prej omenjeni »putopis Antuna Vrančića u Carigrad 1567. godine;« nekoliko rokopisov iz praške knjižnice, tičečih se hrvaške literature v srednjem veku; in nadaljevanje »regest« pokojnega Kukuljevića. Od »Spomenikov hrvatske Krajine« prišla je na svetlo III. knjiga, v kateri je *Radoslav Lopašić* priobčil dotične rokopise od leta 1693. do 1790. ter s tem dovršil svoja arhivalna preiskovanja od leta 1479—1790.

„Ljubljanski Zvon“

izhaja po 4 pole obsežen v veliki osmerki po jeden pot na mesec v zvezkih ter stoji vse leto 4 gld. 60 kr., pol leta 2 gld. 30., četrt leta 1 gld. 15 kr.

Za vse neavstrijske dežele po 5 gld. 60 kr. na leto.

Posamezni zvezki se dobivajo po 40 kr.

Lastniki in založniki: **Fr. Levec** i. dr. — Izdajatelj in odgovorni urednik: **Fr. Levec**.

Uredništvo in upravnništvo v *Ljubljani*, v Medijatovi hiši na Dunajski cesti, 15.

Tiska »Narodna tiskarna« v Ljubljani.